

mere end 15 Kr. i disse to Aar, til hvilke Indfaldelsen faktisk er indskrænket, idet man i en lang Aarrække ikke har indfaldt det tredje Aars Mandstabs. Udgifterne ere der for næppe store. Værrer er det med Tidstabet; men vi maa jo dog erindre, at det vistnok er en hel Del mindre nu end i den Tid, da Loven blev vedtagen, idet man efterhaanden er kommen til en langt kortere Arbejdstid. Man hører tidligere op med Arbejdet om Eftermiddagen, og den Tid, i hvilken Øvelserne foregaa og altsaa gribe forstyrrende ind i Arbejdet, er vistnok langt ringere nu end forhen. Men en Byrde er det naturligvis og en Byrde, som kan være ret trykkende for den enkelte. Jeg skal saaledes nævne Detailhandlere uden Medhjælp, som naturligvis, naar de skulle til Øvelse, kunne være i Forlegenhed for, hvordan de skulle faa deres Butik holdt aaben; men at der er mange saadanne Tilfælde, at Væbningsøvelserne i det hele taget skulde være en særlig trykkende Byrde, tror jeg ikke, og der er adskilligt, der taler for denne min Opfattelse. Den ærede foregaaende Aaler henvorte disse Flytninger, der fandt Sted til Frederiksberg, for at undgaa Værnepligt i Væbningen. Jeg tror nu ikke, de finde Sted i noget stort Omfang, jeg tror ikke, det nogenstunde er blevet bemærket, at f. Eks. Husejerne paa den ene Side af Gammel Kongevej have mere ondt ved at leje deres Lejlighed ud end de paa den anden Side, uagtet Joll, der bo paa den anden Side af Gammel Kongevej, ville undgaa at blive indfaldte til Væbningen, medens de, der bo paa den ene Side, maa møde. Var det et større eller mere dybtgaaende Onde, vilde det sikkert give sig Udslag i et ganske andet Omfang, ved Flytninger i Anledning af Indfaldelsen. Jeg har et andet indirekte Bevis. Som det maaste er nogle af de Herrer bekendt, er det tilladt Medlemmer af Væbningen at slippe for Indfaldelse, hvis de præstere et vist Antal Stud i Rjōbenhavns Skytteforening og derefter aflægge en Prøve; men dette bliver overmaade lidt benyttet. Naa, det kan naturligvis for en Del Medborgere siges, at denne Forening har et Formaal, som de ikke billige; men den tæller dog et Par Tusinde aktive Medlemmer, og det er ikke tvivlsomt, at Formaalet for overmaade mange ikke er saa afstrækkende, at Hensynet til det kan spille nogen Rolle; de kunne altsaa overmaade vel melde sig ind for at prøve paa at slippe for Væbningsbyrden. Men der er forholdsvis saa, der benytte denne Vej, ja det er endogsaa gaaet saa vidt, at der har været Joll, som ved Skydning have opnaaet Fritagelse for Væbningen, men som have

anmodet Bestyrrelsen om ikke at meddele det til nogen, fordi de kun havde aflagt Prøven som en Sport, som noget, de havde Fornøjelse af, men de ønskede ikke at benytte den til at blive fri for Væbningen, idet de sagde: Vi holde meget mere af at komme ud og forny glade Minder med Krigskammerater og drikke Øl med dem end at slaa i Butikken.

At Rjōbenhavns Væbning endelig maa siges at være en Uretfærdighed kan jo nok indrømmes; men den Slags Uretfærdigheder findes der saa overmaade mange af i Verden. Det er ogsaa paa en Maade en Uretfærdighed, at den værnepligtige, som har ført et ædrueligt og afholdende Levned og derfor har et sundt Legeme, bliver taget til Soldat, hvorimod den fordrufne og ved Udsvævelser ødelagte gaar fri. Det er en Uretfærdighed, at Rodemesteren besøger den sparommelige, dygtige, arbejdsomme Mand, hvorimod Understøtterne komme til den dovn og letfærdige. Man maa nu en Gang lægge Byrden, hvor Væreevnen er. Det Moment, som her har den afgørende Betydning, er jo Nærheden af det Sted, hvor Forsvaret sandsynligvis vil blive ført. Færingerne bo saa overmaade langt borte, og derfor ere de ganske fritagne for Værnepligt, hvorimod Rjōbenhavnerne, der bo saa nær ved det Punkt, som bliver den sandsynlige Kampplads, komme til at præstere noget mere. Den Uretfærdighed, som synes at være den mest skræmmende, nemlig at man i de tilgrænsende Kommuner og navnlig Frederiksberg, er fritagne for at forrette Øvelser ved Væbningen, vil sikkert i Løbet af ikke lang Tid forsvinde, da det maa antages kun at være et Tidsspørgsmaal, naar Frederiksberg Kommune bliver indlemmet i Rjōbenhavn. Det Forhold, som efterhaanden fremkommer, er saa unaturligt, at det ikke kan bestaa i Længden; i alle civiliserede Lande gaar det jo og er altid gaaet saaledes, at de Kommuner, som stode op til en stor By, efterhaanden som Byen udvider sig, blive indlemmede i den. Uretfærdigheden er i øvrigt egentlig kun fremkommen ved Tidernes Ugunst. Hvis Hærlovens § 28, som bestemmer, at Forsærkningsbataillonerne kunne indfalde 400 Mand hvert andet Aar til større Øvelser i 15 Dage, var bleven andet end et dødt Bogstav, havde man paa dette Punkt faaet fuld Lighed, eller rettere sagt, man vilde snarere være kommet til at forfordele Landet, thi der er ikke Tvivl om, at man i saa Tilfælde vilde have faaet adskilligt mere Øvelse for Landboerne end disse 2 Gange 15 Kvartdage, som Rjōbenhavnerne maa bøde. Uretfærdigheden kan